

[Carl Petersen.]

ligningsgrundlag, der duer, maa man huske paa, at der ingen Mindstepris er paa Flæsk. Det er der derimod nu paa Korn. Alle disse Ting er det altid klogt at tage med, naar man vil foretage visse Sammenligninger, hvis det skal være af oplysende Art.

Valdemar Sørensen: Jeg vil ikke gerne lade denne Forhandling gaa til Ende uden at takke den højtærede Landbrugsminister og det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen for deres Udtalelser vedrørende Byernes, navnlig Hovedstadens, Forsyning med Flæsk.

I de Bemærkninger, jeg tidligere har haft Lejlighed til at gøre om denne Sag, har jeg bestandig skudt Prisspørgsmaalet i Baggrunden. For det første maa vi naturligvis i Byerne overvejende se paa Sagen saaledes, at naar Rigsdagen efter Landbrugsorganisationernes egen Indstilling lægger en Bund for Mejeribrugets Smørpris, lægger en Bund for det store kornproducerende Landbrugs Kornpris, saa kan man ikke fra Byernes Side kræve, at det mindre Landbrug skal aflevere sin Hovedproduktion, Flæsket, til en Pris, der ligger væsentligt under den, de faar ved Eksport. Men tillige knytter der sig for mig den Betragtning hertil, at hvis der blev Prisanarki paa det hjemlige Marked med en betydelig Undernotering, saa kunde det ogsaa have ubehagelige Følger for Eksportens prismæssige Ansættelse visse Steder.

Det er altsaa ikke saa meget dette Prisspørgsmaal, det drejer sig om for mig, som Forsyningerne. Og jeg kan meget vel tænke mig, at der har foresvævet Slagterierne noget om, at naar man opererede med en i Virkeligheden planøkonomisk fastsat Eksportpris, reguleret ved Kontingentering af Hensyn til vort Markedslands eget Landbrug, saa vilde det ogsaa have sine Vanskeligheder at opretholde denne Pris her, medmindre man tog udtrykkeligt Hensyn til Forsyningernes Gang. Jeg siger ikke noget imod denne Tankegang. Den er ud fra de Betragtninger, jeg gør mig om Spørgsmaalet, særdeles forklarlig, navnlig fordi man jo maa kunne sige sig selv, at hvis der i den Kontrol med Produktionen, vi har herhjemme, skete et Udbrud, der ødelagde Priserne, saa kunde det drage mislige Følger med sig for Landbruget, dels for det svineproducerende mindre Landbrug, dels for Landbrugets Eksport. Der er altsaa for Slagterierne her et virkeligt Spørgsmaal at tage Stilling til.

Jeg er derfor meget tilfreds med, at

den højtærede Landbrugsminister nævnte, at Priserne her i Byen helst skulde noteres i Underkanten af Eksportprisen. Jeg skulde saamænd ikke sige noget til, om de blev noteret i Overkanten, men der er det andet Spørgsmaal om tilstrækkelig Forsyning, for der sker nemlig det, at efter at Noteringsprisen er sat, saa ophører alt, hvad der hedder planøkonomisk Behandling af Flæsket, saa er det ude i det frie Marked, hvor kun en eneste Ting spiller en Rolle for Prisdannelsen, nemlig Tilgangen og Efterspørgselen. Det er klart, at med de svingende, snart knappe og snart mere rigelige Tilførsler, vi har set, kommer der en Uorden ind i Prisdannelsen, navnlig i Hovedstaden og de store Byer, og det er denne, der efterhaanden har ført til, at Priserne her i Byen, selv om der en Tid er rigelig Tilgang til Flæskemarkedet, er Udtryk for en knap Tilgang. Man er kommet saa langt ud i Regulering af Markedet, at man i Virkeligheden har skabt en helt unødvendig Prisforhøjelse i det frie Marked i Byerne. Det er det, der er Faren, og det er det, vi har bedt om at faa afværget ved en Forsyning af Hovedstadens Flæskemarked, der tager et tilstrækkeligt Hensyn til dette Forhold. Vi skulde helst ikke drives derhen, at der rejses Krav om en Regulering ogsaa af Detailhandelen med Hensyn til et saa vigtigt Levnedsmiddel som det, der her er Tale om. Og jeg kan ikke se rettere, end at hvis man i længere Tid blev udsat for det, vi har været udsat for de sidste Maaneder, vil dette Krav en Dag blive rejst, og saa vil man ikke have noget Middel til at staa imod. Naar man i øvrigt indrømmer, at Flæskeproduktionen og Flæskeafsætningen er ordnet planøkonomisk andre Steder, saa kan man ikke lade Afsætningen ligge i Anarki i en stor By som Hovedstaden. Det er det Ansvar, Slagterierne har, og jeg er meget tilfreds med af den højtærede Landbrugsminister og det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen at have faaet Forsikring om, at man fremtidig, hvad Forsyningen angaar, vil tage de tilbørlige Hensyn.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Til det ærede Medlem Hr. Kyed vil jeg sige, at mit Standpunkt til Rugpriserne er dikteret ud fra en fuldkommen saglig Indstilling. Der var ingen Mening i at fastsætte den samme Pris for Rug som for andre Kornsorter, dengang Rugprisen laa 3—4 Kr. lavere paa Verdensmarkedet. Hvis man havde gjort det, vilde man have hindret Landbruget og an-